

Amos 5:4b

“Zoekt Mij en leeft”

1 Wie zegt het? 2 Hoe zoek je?

Gemeente, doopouders,

Dat is zo mooi en rijk van de kinderdoop. Die laat zo duidelijk zien: God vraagt naar ons. Als eerste. Voordat een kindje, voordat wij God zoeken. Want een baby kan God niet zoeken. Heeft daar de vermogens niet voor. Maar dat niet alleen. Dat zou veel te oppervlakkig zijn. Want baby, een mens, wil God niet zoeken. We willen los van God blijven. Ons eigen leven leiden, ons eigen denken niet opgeven, niet tegen ons eigen gevoel ingaan. We willen me de stroom meegaan, de stroom van ons gevoel, ons gemak, van wat wij fijn vinden. En daarom willen we God niet zoeken. Wij willen God niet zoeken. Al betekent dat dat wij aan allerhande ellendigheid aan de verdoemenis zelf onderworpen zijn en blijven.

Als God de eerste niet zou zijn..... Dan kwam er nooit zaligheid, nooit leven met God, nooit eeuwig leven. Maar: God vraagt naar ons. God wil ons hebben, wil onze God zijn. daarom gaf Hij Zijn Zoon, daarom gaf de Zoon Zijn leven, daarom verwierf de Zoon de heilige Geest. Hij wil ons het leven geven. Leven met Hem, leven tot in eeuwigheid, leven als Zijn kind en erfgenaam. En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, God, en Zijn eniggeboren Zoon, de Heere Jezus.

1 Wie zegt het?

En daarom zegt de HEERE: Zoek Mij! Voor alles van ons uit, tegen alles van ons in. Zie de Heilige Doop maar: God wil door ons gekend worden, daarom zegt Hij: Zoek Mij. Dat zegt de HEERE Zelf. Het is niet een woord van een ander die zegt: zoek Hem. Daarom is het nog sterker. Want als iemand zegt: kom naar de dominee, want u bent allemaal welkom in de pastorie. Dan kunt u denken, ja, dat zeg je nou wel, maar zit die man daar acht wel op te wachten. Maar als ik het zelf zeg: kom naar mij. Ja, dan weet u toch zeker: ja de dominee wil dat echt. Zo is het hier. Het is geen profeet die zegt: Zoek de HEERE. Of een dominee. Dan kon je denken, ja, dat zeggen die mensen wel, maar ben ik echt welkom bij God? Maar het is God Zelf die zegt: zoek Mij, kom tot Mij.

Dat is ook zo heerlijk als ambtsdrager of leidinggevende. Je hoeft niet door te geven op huisbezoek of club wat jij denkt, of wat u vindt, maar u mag doorgeven wat de HEERE Zelf zegt: zoek Mij. Dat wil de HEERE. Hij wil Zich laten vinden, laten kennen. En heel het winterseizoen legt daar getuigenis van af: elke gelegenheid om rond het Woord te komen, kringen, verenigingen, catechisaties, club zijn er bewijs van: God

wil Zich laten vinden door ons. Daarom geeft Hij dat ook dit winterseizoen weer: Omdat Hij Zich wil laten kennen door u, door jou, door ieder van ons.

Daarom doet dat ook zo'n zeer, doe dat God zo'n zeer als je daaraan voorbijloopt. Terwijl God Zijn hart openstelt, ga ik eraan voorbij. Hoeft voor mij niet. Kerkdiensten, gemeenteleven. Geen belangstelling voor. Dat krenkt God. Dat smart Hem. Dat hij gepasseerd wordt. Door u, door jou?

Terwijl God laat zien: Ik wil me laten kennen. Ik wil je het leven geven. Maar, kun je denken: dat weten we toch ook al uit de Bijbel. Daar staat heel de Bijbel vol van en hier in Amos horen we het ook heel duidelijk. Zoekt Mij en leeft. Daar heb je toch de doop niet voor nodig, de kinderdoop, want dat staat ook al in de Bijbel. Klopt, inderdaad. Maar...er kan een tijd in je leven komen, dat je de doop toch zo nodig hebt. Als je God bent gaan zoeken. En juist dan merk je en zie je en voel je: o wat ben ik een zondig mens. Wat een schuld heb ik op me geladen. Wat is mijn hart hard. Wat is mijn vlees onbeterlijk. Zou God mij willen hebben? Dat kan ik me niet voorstellen. Het is rechtvaardig van niet in elk geval. En bovendien: ik merk er zo weinig van. Ik schreeuw tot God, maar ik merk niets van Hem. Ik roep tot Hem, maar ik maak zoveel mee, alsof ik teruggeslagen word, alsof God me weert en wegstoot. Wil God mij hebben? Dat kan ik haast niet geloven. Ja, het staat in de Bijbel, maar, maar..... kijk dan, dan: ik ben gedoopt. Ja, God heeft het ook laten zien. God heeft het ook met mijn naam verbonden. Toen ik gedoopt ben als kind. En God wist echt wel wat voor kind ik was en zou worden. Hoe slecht, hoe hardnekkig, hoe hardleers, maar: Hij liet zien: Ik wil je hebben, Ik wil Mij door jou laten kennen. Daar geeft de Doop zo'n extra onderstreping van.

Weet u daarvan? Dan weet je wat de doop, de kinderdoop waard is.

God meent het dus als Hij zegt: Zoek Mij. Ik wil Mij laten kennen. Want dat betekent dat woordje zoeken hier. Het Hebreeuws heeft twee woorden voor zoeken. Het ene woord betekent: iets zoeken als je het kwijt bent en je weet dus niet waar het is. Saul zocht de ezalinnen. Dat woord wordt hier niet gebruikt. We zullen nog zien waarom. Maar er is ook een ander woord voor zoeken, hier gebruikt en dat betekent: naar iemand komen, tot iemand vluchten. Om raad, om hulp. Asa zocht de medicijnmeesters toen hij ziek was. Dat wil niet zeggen dat hij niet wist waar die waren, maar dat hij naar hen toeging om hulp en raad.

Zoekt Mij, zegt de HEERE. Kom naar Mij toe om Mij te kennen. Leer Mij kennen. Ik wil Mij laten kennen. Hoe is God dan?

Dat is het belangrijkste om uw kinderen door te geven. Vertellend en lezend uit de Bijbel. Hoe is God?

Ten eerste: God is rechtvaardig en genadig. Heilig en barmhartig. Hatende de zonde en zoekende de zondaar. Altijd met twee woorden spreken. Zie Jezus maar aan het kruis zo groot is Gods toorn tegen de zonde: Hij kan die niet ongestraft laten. Uw zonde niet, mijn zonde niet, jouw zonde niet. Maar Hij wilde dat doen aan Zijn Zoon. Zo groot is Zijn liefde. Zo is God.

En ten tweede: God, dat is God de Vader, Die ons van alle goed wil verzorgen en alle kwaad weren of ten beste keren, tot onze zaligheid laten dienen. Dat is God de Zoon, Die wil wassen in Zijn bloed van alle zonden en schuld en rechtvaardig voor de Vader stellen. Dat is God de Heilige Geest, Die ons wil geven een waar geloof en vernieuwing van ons hart en leven. Zo is God. Wijs Hem maar aan in alle geschiedenissen van de Bijbel.

Zo wil Hij Zich laten kennen.

Als je de zin van het leven niet ziet: komt tot Mij

Als je de last niet meer dragen kunt: komt tot Mij

Als je de last van schuld voelt: Komt tot Mij.

Als je je last van schuld niet voelt: Komt tot Mij

Als je zonden niet de baas kunt: Kom tot Mij

Als je je zonden niet ziet: Komt tot Mij

Als het je allemaal niets interesseert: Komt tot Mij

En als je Hem zoekt, dan kom je tot Hem om heil, om redding. Dan kom je tot Hem om gered te worden. Gered van je eigen dwaasheid, van je eigen schuld, van je eigen onbekeerlijkheid. Zo leer je Hem kennen. En wie Hem leert kennen die krijgt Hem lief. Als Petrus. Wie Hem leert kennen die verlangt om Hem te dienen en geen verdriet meer te doen.

En eens voor het eerst in je leven ging het door je heen: ik ken Hem. Ik ken God, mijn God. Stel je voor dat je dat dat nog nooit hebt gehad. Je kent God niet. Nog steeds niet. Dan ben je nog in je zonden. Dan lig je nog verloren. Want alleen het kennen van God is het geneesmiddel tegen onze onbekeerlijkheid, onze vleselijkheid, onze hekel om God te dienen, onze tegenzin om Hem te gehoorzamen, onze lust om eigen zin en wil te doen. Niets helpt daar tegen. Echt niet. Hoe makkelijk of zwaar je het ook neemt of ziet. Maar het kennen van God, dat is geneesmiddel. Dat zorgt voor genezing. De zonde begint een last te worden en het dienen van de HEERE een lust.

Dan begrijpen we ook dat dat zoeken van God niet ophoudt als je Hem hebt leren kennen. Kijk, als je verkering hebt, dan zeg je ook niet: nou hoeven niet meer bij elkaar te komen, want we hebben elkaar al gevonden. Nee, juist als je elkaar gevonden hebt, wil je elkaar steeds beter leren kennen. Juist als je de HEERE hebt gevonden, wil je steeds Hem kennen en dieper leren kennen.

2 Hoe zoek je?

Zoekt Mij zegt de HEERE. En nu merken we ook het verschil met dat andere woord voor zoeken in de Bijbel. Want als je vader aan je vraagt: jo toch iets vervelends gebeurt, ik ben mijn autosleutels kwijt. Zoek je alsjeblieft mij sleutels op? Wat is dan het eerste, mee van het eerste wat je vraagt: ja, waar? In de tuin of binnen, beneden of boven. Ja zegt je vader, dat weet ik nou juist niet. Dan wordt het wel heel lastig. Je kunt moeilijk heel Waarder door gaan zoeken. Da's een speld in een hooiberg.

Maar als de HEERE zegt: Zoekt Mij. Nou vraag ook maar: waar dan HEERE? Waar bent U te vinden? Dan hoeven we niet te zeggen: ja, dat weten nou net niet. Integendeel: waar is God te vinden? in Zijn Woord. Zeker weten. Het Woord thuis. Het Woord in de erediensten. Het Woord in het gemeentelven. Daar is de HEERE te vinden, daar laat Hij Zich kennen. Zoekt de HEERE. In Zijn Woord. Geef dat voorrang. Biddend: "HEERE: laat U vinden, leer mij U kennen, laat mij U ontmoeten."

Persoonlijk. Elke dag. De Bijbel. Ja, dan wel helemaal. God openbaart Zich in heel de Bijbel. Klas 1 en 2: weet je nog: al de Schrift is van God ingegeven. Ja, soms echt wel met een dagboek of kanttekeningen of een verklaring erbij. En vooral zegt de Bijbel: zoekt de HEERE vroeg. Vroeg in je leven, ja, maar ook vroeg op de dag. Heerlijk als je elkaar in verkeringstijd en huwelijk in mag helpen en aansporen. Zoek en vraag God dat je zo iemand krijgen mag. Ze zeggen wel eens: als je je vrouw net zo veel aandacht had gegeven als de HEERE, zou zij daar dan gelukkig van geworden zijn vandaag?

In het gezin. Zoek de HEERE in Zijn Woord. Geef dat voorrang. Aan tafel. 's Morgens voor het naar school gaan, 's avonds voor het slapen gaan. Laat dat niet verstikken in en door andere dingen. Heilige tijd is dat: afgeschermd. Aan tafel, voor het naar bed gaan. Daar komt geen telefoon, geen nieuwsuitzending aan of tussen. Laat nooit je kind de deur uitgaan voor dat u met hem of haar of het kind zelf God gezocht heeft. Zoek Mij! Wat sta je anders schuldig. Schuldig als je kind de HEERE niet kent, omdat je de Bijbel voor hem gesloten hebt gehouden.

In de gemeente. In het winterwerk. Samen de HEERE zoeken. Want de HEERE is zo groot, zo rijk, zo diep, niemand kan in zijn eentje Hem kennen zoals Hij is. We hebben allemaal onze eenzijdigheden, door onze opvoeding, door ons karakter, door onze levensleiding, door onze inslag van of een denker of een doener. We hebben anderen nodig. Die weer andere accenten vonden en leerden. Het kan goedbedoeld zijn, maar is zo gevaarlijk als je zegt: ik zoek God wel alleen. Ik en de Bijbel, dan heb ik genoeg. Samen zoeken: door te lezen wat anderen hebben geleerd uit de Bijbel, door in levende lijve van anderen te horen op kring of vereniging. En: ik kan hen ook weer iets leren door wat de HEERE mij geleerd heeft en anderen een blinde vlek voor hebben. Wat overmoedig als je denkt: och, ik kan wel zonder, ik doe het wel op mezelf.

Zoek Mij! Zegt de HEERE.

Mooie tekst zo wel, vindt u niet. Van de HEERE uit. Nodigend. Hij wil Zich laten kennen. En toch, de reactie van de hoorders van Amos was anders. Wat ze hoorden wel dat onze tekst staat in een klaaglied. Een klaaglied over de val van Israël. Amos leefde rond 750 voor Christus in het 10 stammenrijk. Even een stukje Bijbelse geschiedenis. Na Salomo was het rijk van Israël in tweeën uit elkaar gevallen. 2 stammenrijk, Juda, en tien stammenrijk, Israël. De eerste koning van het 10 stammenrijk was Jerobeam. Maar Amos leeft onder een latere koning, die ook Jerobeam heet. Jerobeam de 2^e dus. Zo'n 150 jaar later. Na Achab al bijvoorbeeld. En onder Jerobeam de 2^e maakt Israel een tijd van welvaart door. En een tijd waarin het meetelt op de landkaart van die dagen. Economisch en militair dus prima in orde.

Dus het volk zei toen ze Amos hoorden profeteren. Man, jij met je klaaglied, het gaat prima. We zijn een behoorlijke mogendheid en we beleven goede tijden. Jij met je klaaglied. En bovendien: als je zegt dat we de HEERE moeten zoeken, dat doen we! We offeren als geen ander en houden alle feestdagen. In Berseba, in Gilgal, in Bethel. Je moet eens keer tevreden zijn. Zoeken we God en is het weer niet goed.

Ja, profeten zien altijd dieper. Want wat was er aan de hand? O ja, het volk diende de HEERE, bracht offers. Alleen had de HEERE gezegd dat Jeruzalem de plaats van Zijn woning was. Daar wilde Hij Zich laten vinden. Niet in Gilgal of Bethel of Berseba, maar in Jeruzalem. Waarom deden ze het dan in die andere plaatsen? Daar, In Berseba, had Jerobeam de 1^e een stierbeeld laten zetten en een offerdienst ingesteld. En Gilgal en Bethel waren plaatsen met historie. De namen van Jozua en Jakob waren daaraan verbonden. En koning Jerobeam de 2^e wilde niet dat zijn onderdanen naar Jeruzalem zouden gaan, in het 2 stammenrijk. Dat vond hij afval van hem. En als de koning dat niet wilde kon je heel wat te wachten staan. Die kon zo regelen dat je ontslag kreeg of uit je huis gezet werd. Dus ja, er zat niet veel anders op.

En dat doorzag Amos van Godswege. Jullie zoeken God, voorzover het jullie uitkomt. Naar je eigen goeddunken. Niet waar de HEERE het wil, en met behoud van je eigen leven.

Zou dat nog kunnen? Je zoekt God, maar.....op je eigen manier. Je leeft je leven en voorzover het daaromheen past zoek je God. Je leeft je leven: je werk, je hobby's, je uitgaansleven, je vrienden, en voorzover het daaromheen past zoek je God. Ja, daarom ben ik er zondagavond nooit, daarom zit ik 's ochtends meer slapend dan wakker in de kerk. Want ik leef mijn leven, en zoek God daaromheen nog. In plaats van dat ik God zoek en daaromheen wordt mijn leven aangepast.

Zou dat nog kunnen? In hoeverre is dat waar? Laat het een spiegel zijn!

En: ook dat doorzag Amos van Godswege: juist die welvaart deed het volk in welvaart opgaan. Anderen werden weggedrukt, wie minder middelen had kon het wel vergeten. Met ellebogen en geld werd de beste plaats bereikt.

En op de sabbat werd uitgezien naar de maandag, dan kon er weer verdiend worden. De plannen spookten al door het hoofd. En preken die gingen over geld en tienden werden niet gewaardeerd. Daar had Amos niks over te zeggen. Geld besteding heeft niks te maken met God zoeken. Het huis dat ik koop, de auto die ik koop, daar heeft niemand wat mee te maken. Ook God niet.

Zou dat nog kunnen? In hoeverre is dat waar?

Kijk, dat je God dient voor het oog, dat je leven prima verloopt, is geen bewijs van de gunst van God. Kerkgang en niks tekort komen is geen garantie dat je deelt in de gunst van God. Dienen we hem op onze manier? Gaat eigenlijk levensgenot voor alles? Wie zijn leven zal willen behouden die zal het verliezen! Amos heft een klaaglied aan. Dan zullen we vallen. Onder Gods toorn. Dan leven we op een zinkend schip, met een Bijbel aan boord en plezier voor 10. Maar: de HEERE zal Zijn toorn laten gelden.

Zoek Mij en leef. Laat de HEERE roepen en verkondigen. Weet wat het ergste is? Als je denkt: dat doe ik al zo goed, daar heb ik geen boodschap meer aan? Als je denkt: dat is perfect in orde, Amos, zeg het maar tegen een ander. Zo blind, zo dwaas.

Zoek Mij en leeft. En leeft. Leef eeuwig. Leef met God. Tegenover het wegzinken in Gods toorn en de val die eeuwig diep is, biedt God, belooft God leven! Leven vanuit Christus. Leven in vrede met God, als kind van God, erfgenaam van het eeuwige leven, tempel van de Geest, eigendom en bruid van Christus. Zoek Mij en leef.

Leef. Daar doet een mens wat voor. Dat kun je je zo voorstellen. Als je ziek zou zijn en die ziekte is levensbedreigend. Om te leven, daar doe je alles voor. Welke dokter ook, al is het in Groningen, Afstand, tijd of geld doet er niet toe, als je daarmee leven kunt. Of al is het 'maar' verbetering van leven. Als je ziekte hebt aan je ogen, je longen, je nieren. Wat doe je er niet voor om beter kwaliteit van leven te krijgen. Dan is niets te veel. Je zou zeggen: als het dan gaat om eeuwig leven, wat zal een mens daar wel net voor over hebben? Om niet eeuwig te sterven en niet in de eeuwige dood onder te gaan. Wat zal een mens niet doen om te leven? Wat zal een mens God zoeken. God willen leren kennen.

Wat zegt de Bijbel en bewijst de praktijk? Er is niemand die God zoekt tot niet één toe. Mensen zoeken God niet. Zondaren zoeken God niet. U niet, ik niet, jij niet. Niemand van nature. Liever ons leven leven en verloren gaan en dan ons leven verliezen en leven, eeuwig leven.

Wat een wonder als je God leert zoeken. Wat een wonder als je God hebt leren zoeken en kennen. Dat is door Hem, uit Hem. Door Zijn Geest van wedergeboorte. Vanuit Christus offer voor mijn zonden, vanuit eeuwige verkiezing van de Vader. Vanuit God. Zondaren zoeken God door God.

Ouders, leidinggevend, u bidt toch wel? Want als God niet zegent, is opvoeding voor niks. Is leidinggeven en vertellen voor niks. Denk nooit: als ik het maar goed genoeg doe, en mooi genoeg preek en vertel, dan gaan kinderen, grote mensen, God wel zoeken. Nooit! Het gevaar is dat je als je voor jezelf mooi vertelt hebt, goed gepreekt hebt, goed gesproken hebt niet eens meer bid, want het ging zo goed. Misschien gaat het daarom wel eens slecht voor je gevoel, zodat je tenminste bidt: HEERE, werkt U, HEERE geef Uw Geest, want door mij kan het niet en nooit. Bid, pleitend op de beloften van het verbond. HEERE, U wilt het toch, U zult het toch. Doe het HEERE!

Zo geven wij leiding, zo voeden wij op. De kinderen van het verbond. En wat is dan de doop waard? Er was een jongen die weg wilde thuis. Hij moest een koffer hebben voor zijn kleren en zijn spullen. Hij wilde weg van zijn vader en moeder. Niks meer met hen te maken hebben. Uiteindelijk keek moeder naar die koffer en toen nam ze een stalen draadje en bond daar een huissleutel aan en deed die in de koffer. En zo ging die jongen weg. En als die jongen ergens kwam, dan hier, dan daar, en deed zijn koffer open, dan zag hij die sleutel: ik kan er zo in thuis. Als ik terug zou keren, kan ik zo naar binnen komen. De sleutel heb ik.

De Heilige Doop is als die sleutel. Gekocht door Jezus werk. Door God aan je leven gebonden. Vastgebonden. Raak je nooit kwijt, kan niet. Om je te laten merken: je kunt zo terug komen, je kunt er altijd in. Hoever je ook weg bent. Misschien zijn er onder ons ver weg van God en al lang weg van God. maar die sleutel blijft: je kunt zo binnenkomen. Nog steeds zit die sleutel aan je leven vast. Zoek Mij, zoek Mij en leef.

Je zult toch niet met een sleutel van de hemel, terechtkomen in de hel?

Amen